

Gradacja potrzeb konkretnego beneficjenta pomocy społecznej musi się odbywać w uzasadniony sposób. Nie może polegać na tym, że w okolicznościach tego samego stanu faktycznego, organy sytuację życiową skarżącego raz uznają za "szczególnie uzasadniony przypadek" z art. 41 ustawy o pomocy społecznej, a raz uznają za niepodpadającą pod to pojęcie. Tak wynika z wyroku WSA w Krakowie z 23 marca 2021 r. III SA/Kr 1285/20.

Skarżący złożył wniosek o udzielenie mu pomocy finansowej, w tym na zakup leków, środków dezynfekujących i odgrzybiających. Ponieważ przekraczał kryterium dochodowe postępowanie toczyło się w oparciu o art. 41 ustawy o pomocy społecznej tj. w sprawie przyznania specjalnego zasiłku celowego.

Z ustaleń wywiadu wynikało, że skarżący, będący w wieku emerytalnym, prowadzi jednoosobowe gospodarstwo domowe. Zajmuje lokal z zasobów Urzędu Miasta (pokój z łazienką). Utrzymuje się z zasiłku stałego oraz dodatku pielęgnacyjnego, choruje na zaćmę, oczekuje na operację. Oczekuje na konsultację lekarską w związku z powstaniem torbieli pod kolanem oraz drętwieniem prawej ręki. Ma problemy ze słuchem.

Organ odmówił przyznania specjalnego zasiłku celowego na wskazane we wniosku cele. W uzasadnieniu wskazał, że inną decyzją przyznano skarżącemu zasiłek celowy specjalny na opłatę czynszu, pomimo przekroczenia kryterium dochodowego z uwagi na zagrożenie wypowiedzenia umowy usługi hotelowej i w konsekwencji narażenie skarżącego na utratę schronienia. Organ nie znalazł jednak przesłanek do przyznania zasiłku celowego specjalnego na zakup leków, środków odgrzybiania i dezynfekcji, gdyż nie można ich zaliczyć do kategorii "szczególnie uzasadnionych przypadków". Samorządowe kolegium odwoławcze utrzymało decyzję w mocy.

Sąd administracyjny nie zgodził się z organami, wskazując na niekonsekwencję w uzasadnieniu odmowy przyznania specjalnego zasiłku celowego. Sąd wskazał, że sam organ inną decyzją udzielił skarżącemu wsparcia w postaci zasiłku celowego i to, co ważne, specjalnego na opłatę czynszu. Skoro w tych samych okolicznościach stanu faktycznego w odniesieniu do jednej potrzeby bytowej organy uznają, że sytuację życiową skarżącego uznać należało za "szczególnie uzasadniony przypadek", uzasadniający udzielenie mu pomocy w formie zasiłku specjalnego celowego, zaś w stosunku do innych potrzeb bytowych skarżącego, w okolicznościach tego samego stanu faktycznego, ocena organów sytuacji życiowej skarżącego jest odmienna, to za dowolne i niczym nieuzasadnione uznać należało stanowisko orzekających organów, wyrażone w uzasadnieniach kontrolowanych decyzji, o braku przesłanek do uznania sytuacji życiowej skarżącego za "szczególnie uzasadniony przypadek" z art. 41 ustawy o pomocy społecznej. W czym przejawia się różnica i jakie okoliczności zadecydowały w dokonaniu odmiennej oceny sytuacji życiowej skarżącego organy w sposób dostateczny, a przede wszystkim przekonywujący, nie wskazały. Sąd podkreślił, że nie jest wystarczającym jednozdaniowe stwierdzenie, że "...Ośrodek nie znalazł przesłanek do przyznania zasiłku celowego specjalnego".

Orzeczenie jest nieprawomocne.

Źródło: [NSA](#)